

[Anne Grete Holmsgård]

tisk er sket, så ville der efter deres mening ikke blive tale om øget beskæftigelse inden for området, fordi den beskæftigelse, der skabes i kraft af øget privat boligbyggeri, modvirkes af faldende anlægsinvesteringer, specielt inden for det offentlige område, og modvirkes af, at energitilskuddene til isolering af boliger fjernes. Derfor vil beskæftigelsen være uændret. Nu har jeg set så sent som i går i Børsen, at man regner med, at der allerede i første kvartal af 1984 vil være faldende beskæftigelse inden for bygge- og anlægsområdet, vel at mærke, når der er foretaget sæsonkorrektioner.

Inden for det andet område, jern- og metalområdet, er det sådan, at Jernets Arbejdsgiverforening, som er den største brancheorganisation inden for Dansk Arbejdsgiverforening, netop er kommet med et nyt debatoplæg, der hedder »Jernets fremtid«. Heri hedder det bl.a., at man ikke forventer faldende arbejdsløshed inden for området i 1980'erne, selv om man forventer stigende investeringer. Man forventer nemlig, at de stigende investeringer vil finde sted inden for højautomatiseret teknologi, skriver man meget tydeligt. Man erkender samtidig, at man for bare 6 år siden, i 1978, nemlig sidste gang man kom med et debatoplæg om, hvordan man vurderer fremtiden, totalt havde undervurderet den nye teknologis omfang, bl.a. udnyttelsen af mikroprocessorer.

Det er altså ikke bare venstreorienterede dommedagsprofetier, når jeg står heroppe og siger, at øgede erhvervsinvesteringer ikke automatisk vil skabe øget beskæftigelse, men tværtimod vil betyde, at man i kraft af den ny teknologi bortrationaliserer arbejdspladser. Det er faktisk noget, erhvervslivet selv siger. Det er noget, en organisation som Jernets Arbejdsgiverforening selv siger.

Jeg synes egentlig, det ville være rimeligt, om en af de økonomiske ministre eller statsministeren eller industriministeren ville komme herop og forklare, hvordan de ser på de prognoser, som Entreprenørforeningen kommer med, og som Jernets Arbejdsgiverforening kommer med. Hvordan vurderer man dem? Er man enig i Jernets fremtidsdebatoplæg, eller er man uenig? Hvis man er uenig, hvad bygger man det så på?

Jeg har taget denne diskussion tidligere med statsministeren, og da har statsministeren altid konkluderet, at han tror nu, det vil

gå sådan og sådan. Jeg finder det temmelig katastrofalt, hvis man kommer med prognoser for beskæftigelsesudviklingen i de næste 10 år alene baseret på tro, håb og kærlighed. Der må vel være lidt mere, regeringen bygger sin økonomiske politik på.

Det kunne også være interessant at få at vide, hvad det egentlig er, hr. Gammelgaard bygger på, når han for et par timer siden kunne stå heroppe og sige helt sikkert, at der kommer 20.000 nye arbejdspladser inden for den private sektor til næste år, vel at mærke inden for den private sektor. Samtidig er det sådan, at de arbejdsløshedstal, vi i øvrigt har fra Danmarks Statistik, og som regeringen ellers benytter – når den finder det bekvemt – til at sige, at arbejdsløsheden ikke er steget så kraftigt fra 1982 til 1983, som den er steget fra 1981 til 1982, de er forskønnede i kraft af, at regeringen ikke er kommet igennem med sin politik over for den offentlige sektor. Stigningen har været på 15.000, men hvis regeringen var kommet igennem med sin politik om, at der ikke skal ansættes flere i den offentlige sektor, så havde arbejdsløhedsstigningen været dobbelt så stor. Det undlader regeringen meget bekvemt at sige, men det er stadig væk regeringens målsætning, at der ikke skal ansættes flere i den offentlige sektor. Ja, det er oven i købet finansministerens målsætning, at der skal ske en nedsættelse af antallet af offentligt ansatte med 1 pct. om året i de kommende år.

Hvad er det så, man gør her? Ja, man gør det, at man flytter folk fra beskæftigelse over på understøttelse. Det er stadig væk det offentlige, der betaler. Den økonomiske gevinst ved dette er uendelig lille. Den er forskellen mellem understøttelsen og lønnen minus skatten, som ikke bliver indbetalt til staten. Den er faktisk meget, meget lille.

Man flytter folk over på understøttelse, hvor de samtidig er pålagt nogle restriktioner om, at de ikke må arbejde. De er oven i købet pålagt en lang række andre restriktioner om, hvad de må, og hvad de ikke må. Men alfa og omega er, at man altså fra regeringens side foretrækker, at folk kommer i en situation, hvor de ikke må arbejde, og hvor de oven i købet ikke må uddanne sig, i hvert tilfælde ikke, hvis det er kompetencegivende. Hvis eksemplerne fra arbejdsløhedskasserne følges op, må de heller ikke lave nærradio i deres fritid, i den påtvungne fritid, som ar-